

SCHAMINÉE <<

Op herhaling: Hedwige

In 2005 leggen Nederland en Vlaanderen bij verdrag vast dat de 300 hectare grote Hedwigepolder wordt teruggegeven aan de zee. Dit als compensatie voor verlies aan zilte natuur door het uitdiepen van de Westerschelde, nodig om de Antwerpse haven bereikbaar te houden voor grote zeeschepen. In een eerdere column heb ik hierover bericht. Afspraak is afspraak, zou je denken, maar niets is minder waar.

Alternatieven worden bedacht en verworpen. Inmiddels zijn we vijf kabinetsbesluiten verder en lijkt de impasse nauwelijks meer te doorbreken. De Watersnoodramp van 1953, het belang van de polder voor het ledigen van de honger in de wereld, het recht van de Zeeuwen om zelf te beslissen, alles wordt van stal gehaald. Maar het geduld van de Europese Commissie is op. Het jongste plan van Henk Bleker, gedeeltelijke ontpoldering, moet het antwoord bieden, maar oogst vooral kritiek. *Geen millimeter water in de Hedwige en Als het moet ga ik zelf voor de dijk liggen om de graafmachines tegen te houden*, aldus PVV-kamerlid Richard de Mos. Een heuse regeringscrisis dreigt, maar voor dat die werkelijkheid wordt, valt het kabinet door het mislukken van het Catshuisoverleg.

Wat nu? Niemand die het weet. De een na de ander heeft zich vastgedraaid in de vette Zeeuwse klei. Hertogin Hedwige de Ligne, echtgenote van Engelbert IX Hertog van Arenberg, leefde een kleine honderd jaar geleden. Ik denk dat ze van boven meewarig toekijkt. En de Zeeuwen raad ik aan waakzaam te blijven. Als De Mos over een tijdje aan de voet van een dijk ligt, weten zij dat de bulldozers in aantocht zijn. **Ⓜ Joop Schaminée**